

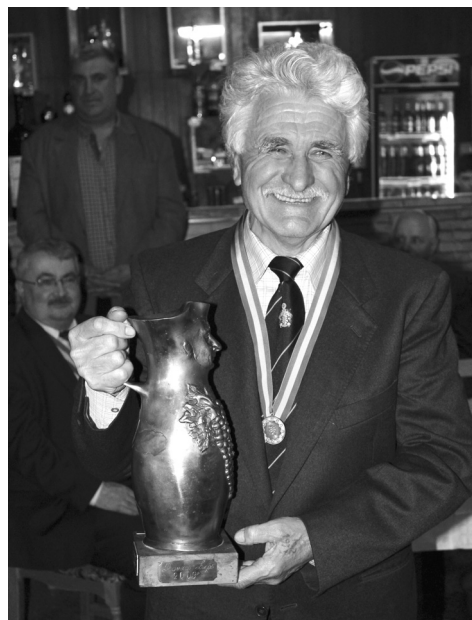
Borviadal magas minőségben

Hazai és magyarországi szakemberek a zsűriztek az érmelléki nedűk vetélkedőjén

Az érmelléki nedűk minőségi és mennyiségi fejlődést mutatnak – vélik egybehangzóan a február 27-én huszonketedik alkalommal megrendezett, 144 nemes italt felvonultató székelyhídi borversenyen megjelent szakemberek. Az egymást régi ismerősökként köszöntő borászok nótaszóval kísért napjába a vetélkedő és a finomságokkal telt asztalok mellett zajló szakmai jellegű beszélgetéseken kívül a Szent Vince-émléktábla koszorúzása és bál is helyet kapott.

Itt-ott még tócsatükörben nézelődtek a bányafelhők, a szántások páraleheletbe burkolóztak az előző napok esőzései után. Rügyfakasztó reggeli napsütésben érkezünk a székelyhídi Kovács Lajos borlovag szőlőstanyájához. 2014 óta, a borversenyek alkalmával a birtok egyfajta záródokhellyé vált, amióta Szent Vincének, a borászok égi támogatójának emléktábláját felavatták. A márványlapon a bor örökkévalóságára utaló Hamvas Béla-idézet olvasható: „Végül is ketten maradnak: Isten és a bor”. A mártírhálát szenvedett szent Franciaországban a legnépszerűbb, de Romában is három templom viseli a nevét. A borászattal való összefonódása nevének népies etimológiájával magyarázható: Vin-Cent (azaz százszoros bor).

Az emléktáblánál Bozsoky Jonathán Benjámint helyi református segédlelkész a János evangéliumának 15. részéből vett igeverseket bontotta aktuális üzenetté, Jézusnak a szőlőtől és a szőlőveszőről vett példázatát idézte. Arra intett, hogy legyünk termést hozó szőlőveszők, mert

Kovács Zoltán a Miskakancsával

„amely vessző nem terem gyümölcsöt, az kivágattatik és tűzre vettetik”. Szent Vince hagyományára utalva reményét fejezte ki, hogy az idei év bő termést hoz. Az esemény záróakkordjaként elsőnek Béres Csaba polgármester helyezte el koszorúját az emlékhelyen, majd az Európai Borlovagrend Érmelléki Légátusának nevében Kovács Lajos, Dorin Popa és Rittner Tibor. A székelyhídi borászok képviselőiben Murgui Gabriella, Czapp Árpád és Hasznosi Sándor hasonlóképpen főhajtással tisztelget a védőszentre utaló tábla előtt.

Munkálkodott a zsűri, szólt a muzika

Székelyhid városa az Érmelléken elsőként hívta huszonkét évvel ezelőtt borviadalra a borászokat, messze megelőzve ezzel a térség híres szőlőtermelő településeit. Az első évek próbálkozásai nyomán immár nemcsak a borok minősége, de a szervezés is sokat javult. Köszönhető mindez a szervezők (Czapp Árpád, Erdei Tamás, Hasznosi Sándor, Kovács Lajos, Murgui Gabriella és Páll Zsolt), akik minden apró részletre odafigyelve azon voltak, hogy a résztvevők tartalmasan szórakozzanak, szakmai tudásukat gyarapítsák.

Dorin Popa elnökletével ifj. Csávossy György, Kiss Zoltán, Szoboszlai Csaba, Szoboszlai Hilda és dr. Rakonczás Nándor látták el az ítések feladatát. Az eseménynek otthont adó központi vendéglőben már kora délutántól jó volt a hangulat, sorra érkeztek a borászok és a szórakozni vágyó vendégek. Tapasztalataikat megbeszélték, tanácsokat adtak és kértek egymástól. Sokan régi ismerősökként köszöntötték egymást, hisz számtalan borversenyen találkoztak már a gazdák. Meghányták-vetették a szőlőgazdálkodás fortélyait, a legújabb borászati technikákról folytattak eszmecsereket. Miközben a zsűri lázasan dolgozott a pincemély rejtette napsugárhordozó titkok bukóját, zamatát minősít-

Nótaszóval vigadott a borbarátok népes közönsége

ve, illatok dömpingje áradt a csodahordozó nedűkből. A zenészek is megérkeztek, nótaszó röppent, érzelmek suhantak, falakon csapódtak elveszettnek hitt régi dallamok. Az ifjúságot, a katonakort, az első szerelmet hozta vissza kötélhossznyi villanásra, mozdulatok, hangok, képek vibráltak, lélekkapukat sarkig kitérve. Majd gasztronómiai ínycsengések rántottak vissza a zene sugallta révületből: csinos lányok finom étkekkel sürgöttek az asztalok körül. Tepertő, hurka, kolbász, borsajt és más finomságok kellették magukat, hogy hörpintésnyi bor után, néhány óra múltán finom vacsora keltsen az ingert.

Két falatozás között a nagyváradi MM Pódium művészei *A bugaci határban* címmel adták elő szórakoztató műsorukat.

Több résztvevő, jobb minőség

Az eredményhirdetés előtt városunk polgármestere, Béres Csaba köszöntötte a zsűri tagjait, akiknek szakmai elismertsége tovább emeli a székelyhídi borversenyek rangját. A borászoknak sikeres évet, jó bort, egészséget és kellemes estét kívánt az előljáró. A zsűri több tagja is véleményezte a bemutatott italokat, a jövőre nézve tanácsokkal látták el a jelenlévőket. Dorin Popa zsűrielnök úgy vélte, hogy a közös fellépés segítheti a gazdákat a továbblépésben. Egyesületbe tömörülve van esély a fejlesztésekre, a szükséges támoga-

tások megszerzésére. A piacon a silányabb minőségű külföldi borok túlsúlyban. Az érmelléki borok egyik kitörési lehetősége a faluturizmus révén válhat lehetségessé – mondta a szakember.

Csávossy György elmondta, hogy zsűritagként tizenöt éve ízeletti a borokat. A minőségi fejlődés az adott lehetőségek között a maximumot érte el. Innen már csak komoly technológiai „bevetés” révén lehet tovább lépni – vélekedett.

A Debrecenből érkezett dr. Rakonczás Nándor szintén a borminőség fejlődését ecsetelve elmondta, hogy egyre erősebb a mezőny, a Székelyhídon tapasztaltak jellemző a cívisváros környéki borcsatákra is.

Az okleveleket, serlegeket a szervezők nyújtották át az arra érdemesítetteknek. Míg az elmúlt évben 120 borminta került a zsűri asztalára, addig az idén 144 itókát versenyeztettek. Fehér száraz borból 74, fehér aromásból 30, míg vörös nedűből 40 borfeleség várt az „ítéletre”. A minőségi fejlődés a legutóbbi megmérettetéssel összehasonlítva is nyilvánvaló, míg 2015-ben 39 aranyminősítést osztottak ki, addig az idén 51 borminta került a legkiválóbbak közé. Ez a minőségi ugrás az ezüst kategória esetében is tetten érhető. A legmagasabb pontszámot, a tavalyi eredményét hozva, ezúttal is a bihardióségi **Fábián Tibor** érte el, sauvignon petit borával.

Folytatás az 5. oldalon

Az *Ér tv* minden pénteken este 20 órai kezdettel

a www.erhangja.ro/tv honlapon új adással jelentkezik, amely keddenként este 20 órától megtekinthető a Briximp kábelszolgáltató apróhirdetési csatornáján is.

Nézzetek bennünket!

Március 15. – nemzeti ünnep Székelyhídon

16 óra: ünnepi istentisztelet a református templomban

17 óra: ünnepi beszédek és koszorúzás a **Petőfi-émléktáblánál**. Közreműködik: Halleluja református énekkar, Székelyhídi Férfikórus, Petőfi Sándor Elméleti Líceum diákjai

18 óra: *Éljen a magyar!* – a Tihanyi Vándorszínpad zenés nemzeti és hazafias előadása. Közreműködnek: Tihanyi Tóth Csaba, Bognár Rita, Turpinszky Béla. Helyszín: múzeum épülete
Ünnepeljünk együtt a magyar nemzeti ünnepen!

„Látszik a gyerekeken a fejlődés”

Roma nemzetiségű vagy hátrányos helyzetű iskolásokon segít a szociális program

Városunkban 2013-ban indult el a szociális gyerekprogram, melynek célja a roma és a hátrányos helyzetben élő gyerekek iskolai és társadalmi felzárkóztatása. Első lépésben Székelyhíd mellett Hegyközszentmiklóson kezdtek el gyerekekkel foglalkozni, majd tavaly bekapcsolódott Csokaly, végül idén már Érköbölkút és Nagykágya is.

A gyerekek kiválasztása szociális anketók útján történik, így kezesnek településenként tényleg az arra legjobban rászorult családokon segíteni. Miután megtörténik a családok szociális felmérése, a problémák és a kockázati tényezők beazonosítása, majd az egyéni szükségletek felmérése,

elindul a program, amely a gyerekek számára tanulást, higiéniai oktatást, kézműves- és szocializációs tevékenységeket, valamint napi egyszeri étkeztetést is biztosít. Ugyanakkor megpróbálnak a családokkal is kapcsolatot tartani tanácsadás formájában, hisz fontos a szülőkkel és iskolával való együttműködés a gyerekek oktatásból való kimaradásának megelőzése érdekében. A többségben roma gyerekekből álló csoportok esetében roma nemzetiségű felnőtteket vonnak be a tevékenységek segítésére. Mindezek fenntartása igen költséges, minden egyes település önkormányzata anyagi támogatást nyújt, de ez csak töredéke a svájci államtól

kapott összegeknek, ők öt évre kötelezték el magukat a program mellett.

Tavaly szeptemberben nagy lépés következett be az alapítvány érmelléki életében, hisz Hegyközszentmiklóson, Csokalyon, Érköbölkúton és Nagykágyán is épült egy-egy szociális központ európai uniós támogatással, a munkaügyi, családügyi és szociális minisztérium projektjének keretében. (Székelyhídon a külön épületet a református egyház a felújított Draveczki-házat bocsátja az alapítvány rendelkezésére.) Az épületek jól felszereltek, végre

az iskoláktól függetlenül, senkitől sem zavarva folynak a délutáni programok. A szülőknek is tartanak egészségügyi felvilágosítókat, a házi orvosok előadásaival színesítve a találkozókat. A tervek között szerepel hét-nyolcadik osztályosok szintén házi orvos által bevezetése a változások korára, a szexualitás, a nemiség témáiba.

Hogy megéri ebbe a programba energiát fektetni, arról Szoboszlai Erzsébet, a program Bihar megyei vezetője biztosít minket: „Már látszik a gyerekeken fejlődés, nagyon nagy hasznukra vá-

lik a foglalkoztatás, hisz nem csak a tanulásban, a házi feladat megírásában segítünk, hanem egyházi szellemben neveljük őket, tartunk bibliaórákat, emellett higiéniai nevelést is kapnak, megtanítjuk, hogyan viselkedjenek, hogyan egyenek szépen és más olyan dolgot, ami nélkülözhetetlen a társadalomba való beilleszkedéshez. Ugyanakkor a látványos fejlődéshez, hosszú évekre lesz/van szükség, így biztosan elmondhatjuk, a program folytatódik!” – mondja bizakodóan Szoboszlai Erzsébet.

J. Gy.

Mádi Ibolya szeretettel tanítja a csokalyi központba járó gyermekeket

Diakónia a kezdetektől máig

A két világháború között az Erdélyi Református Egyházkerület keretében jól kiépített, hozzáértően megszervezett diakóniai szolgálat működött. Sajnos a kommunista időszakban, az államosítást követően megszűntek a diakóniai munka feltételei. Az 1989-es változások újra lehetőséget teremtettek ennek újrateremtéséhez. Az ember-társ szolgálatát célzó tevékenységek egész sora indult el ekkor, ezek között szerepel a Diakónia Keresztyén Alapítvány munkája is.

Kolozsváron már 1992-ben „elvetik a magokat”, a diakóniai szolgálat megnyitja első orvosi rendelőjét, és még ugyanebben az évben elindul az otthoni betegápoló szolgálat. 1998-ban szintén Kolozsváron beindul a második orvosi rendelő. Az igazi áttörés 2001-re tehető, amikor az alapító Erdélyi Református Egyházkerület bejegyeztette az önálló jogi személyiségű, kolozsvári székhelyű Diakónia Keresztyén Alapítványt. 2011 szeptemberében ért az alapítvány Bihar megyébe, ekkor – összefogva a Királyhágómelléki Egyházkerülettel – felkarolták a roma gyerekeket, és Nagyváradon egy szociális nappali foglalkoztató központot indítottak harminc nebulóval.

Vicesen űzték el a telet a petőfisek

Jól összeállított műsoraikkal, viceses jelmezekkel a Petőfi-Líceum diákjainak sikerült végleg elűzni a telet. Több éve már, hogy az iskolai farsangi előadásokba befurakodott a digitalizálódás világa. A Petőfiben működő médiakör tehetséges tagjai ilyenkor orosz-lánrészt vállalnak a körülbelül másfél órás műsor összeállításában. Így volt ez most is. „Vicc Elek” és „Csecs Emőke” híradások különböző interjúkon és felvételeken keresztül mutatták be a farsang egykori és mai lényegét. „Para Zita” időjárás-jelentése is vicesse sikerült. Csak eztán következett a legnagyobb hahotát kiváltó, tanárokat felsorakoztató *Mónika-show*, melyben a szókimondó vendégek kifejtették véleményüket a X. C

osztályközösségének egy-egy csintalanabb diákjáról. Nagy sikert aratott a felvételek készítésekor felgyülemlett bakik összessége is, melyből tükröződött a farsangi előkészületek vidám, viceses hangulata. Ötletes volt a X. A osztály rövid jelenete, melyben a szereplők „fele apá-fele” víz beszéltek. Egy másik rövidfilmből megtudhattuk, hogyan készültek a tizedikes lányok, és miképpen gyúrtak, hol izmok, hol téstát a fiúk Toldó edzőtermében. A tizedikes diákok busó- és hiphop-tánc-koreográfiával is készültek, melyeket természetesen nagy tapssal jutalmazott a múzeumba sereglett tanárokból, diáktársakból és néhány szülőből álló közönség.

Fehete Katalin

Busótánc – petőfis diákok módjára

„Ébredni hosszú álomból”

A gyümölcsös gazdák jól megérdemelt pihenőjük után, az ideális időjárási körülmények adta lehetőségeket kihasználva lassan újra belevetik magukat a munkába. A kinti hőmércék higanyszálai +5 Celsius-fok fölé kúsztak, elkezdhetjük a gyümölcsfák, szőlők, bogyós gyümölcsök (bokrok) lemosó permetezését. Ennek legfontosabb célja, hogy az ágakon, a kéregpedésekben vagy a rügyek felületein megtapadt károkozót elpusztítsuk, ezzel elkerülve a varasodást, a moníliát vagy a levélfodrosodást. Ugyanakkor a különböző rovarkártvók áttelelő alakjait is megtrikáljuk és elpusztítjuk, mint az atkákat, pajzs- és levéltetveket és a molyokat.

Ha van rá lehetőség, akkor kéregkaparóval vagy ha az nincs, legalább drótkéfével alaposan dörzsöljük át a fák kérgeit, ezzel is felszínre hozva a pedésekben megbújó károkozókat. Az összeszalódott gyümölcsmaradványokat gyűjtjük össze, égessük vagy ássuk el, hisz ennek elmulasztása akár komoly következményekkel is járhat, végső esetben monília megbetegedés alakulhat ki. A monília alatt a virágok, a sarjhajtások, a gallyak és a termések is fertőződnek, sőt később a virágok és a fiatal gyümölcsök előbb megbarnulnak majd elszáradnak.

A metszést ajánlott a permetezés előtt elvégezni, mert a megtisztított koronát könnyebben bevonja a permetszer. A jobb hatás elérése érdekében a műveletet szélcsendes időben, nagy lé-

mennyiséggel, áztatásszerűen végezzük. A tél végi lemosó permetszerek alapkészítményei a környezetbarát réztartalmú szerek. A nálunk ismert és lassan már elavult bordói lé mellett ajánljuk a Champion 50 WP, Funguran-OH 50 WP, Cuproxat Flowable, Kocide 2000, Alcupral 50 PU, Copper Max vagy a Champ 77 WG szereket. Ezek közül például a Funguranban egy tapadásfokozó adalék is van, ami esős időszakban igazán előnyös. Ezek a szerek védelmet biztosítanak a baktériumok és a betegségek ellen, ugyanakkor erősebbé teszik a szöveteket is, így a metszés során ejtett sebek is gyorsabban gyógyulnak.

A kártevő rovarok ellen olajos készítmények használata ajánlott, mint például a Confidor Oil vagy a Nuprid Oil, melyeknek keverési aránya 1,5%. Ezek az anyagok akkor fejtik ki igazán hatásukat ha filmrétegszerűen bevonják a fa minden részét, hisz így az alatta lévő rovarok levegő hiányában elpusztulnak.

Külön felhívjuk az olvasóink figyelmét, hogy az olajos és a hagyományos réztartalmú szerek nem keverhetőek! A két szórás között mindenképp várjunk néhány napot és vigyázzunk arra is, hogy a réztartalmú szerek permetezését az almaféléknél a zöldbimbós állapot végéig, a csonthéjasok közül, az őszibaracknál rügyfakadásig, a kajszinál pedig a piros bimbós állapot végéig fejezzük be. Mindenkinek jó munkát kíván:

Szilágyi Dorin
és Juhász György

Fohász a hívők egységéért

Egyetemes imahét Csokalyon és Hegyközszentmiklóson

Csokalyon az egyetemes imahét február 15–22. között zajlott. Hála Istennek az esős és szeles idő nem tántorította el a helyi gyülekezet tagjait, és minden este 80–100 között volt azok száma, akik meghallották a harangok hívó szavát. Azok, akik sóvárogtak az ige után, naponta 6 órakor gyűltek össze a falu református templomában.

Az idei évben Lettország különböző egyházainak a tagjai állították össze az egyetemes imahét témáját. Fő gondolata a péteri kijelentés: „*Arra hívattunk, hogy az Úr nagy tetteit hirdessük!*” (1Pét 2,9) A legrégebbi lett keresztlőkút Szent Meinhard, a nagy lett evangélikus idejéből származik. Napjainkban az ország fővárosában, Rigában az evangélikus székesegyház közepén áll. A keresztlőkút elhelyezése a székesegyház díszes szószékéhez ennyire közel, ékesszólóan hirdeti a keresztség és az ige hirdetés közötti kapcsolatot, és a minden megkereszteltet szóló hívást, hogy hirdessék az Úr hatalmas tetteit. Nem csupán a lelkesek és egyházi előjárók feladata az, hogy Isten igéjét hirdessék, hanem nekünk, keresztény embereknek is.

Vasárnap este Csokalyon a helyi görög katolikus lelkipásztor, Erdődi Endre hirdette Isten igéjét. Arra hívta fel az egybegyűltek figyelmét, hogy vigyáznunk kell, hiszen a bűn, a sátán több irányból is megkörmökezik bennünket, a mi életünket. Sunyin és alattomosan próbál betörni hétköznapjainkba, viszont nekünk az a feladatunk, hogy ellenálljunk és uralkodjunk rajta. Helyette Jézust kell behívunk életünk ajtaján.

Hétfőn este Balla Frigyes szekelyhídi baptista prédikátor szolt az egybegyűltekhez. A *Biblia* minden szava igaz – hangzott a kijelentés, rengeteg tény és bizonyítékot sorakoztatott fel emellett. Kedden Kovács Gyula margittai református lelkész a 122. zsoltár alapján hirdette az igét, kiemelve, mennyire fontos a békesség a mi életünkben. Szerdán Szabó Zsolt szalacsi református lelkész volt gyülekezetünk meghívottja. *Mózes első könyve* 17. részéből szolt az ige az egybe-

Az imahét minden napján megtelt a templom

gyűltekhez. Isten figyelmeztet bennünket, hogy arról fogják az emberek megtudni, hogy mi az Ó tanítványai vagyunk, hogy egymást szeretjük. Közösen, összefogva, egymást szeretve kell munkálkodnunk a gyülekezetünk egységéért. Csütörtökön Fábrián Tibor szentjohbi református lelkész prédikált a csokalyi református templom szószékéről. Az ige hirdetés az *Apostolok cselekedeteiről szóló könyv* 2. része alapján szolt, a 37–42. versekből. Azért imádkoztunk ezen az estén, hogy gyülekezetünk tagjaival tudjunk testvéreként együtt haladni egy közös úton. Péntek este a nagyváradi-réti gyülekezetből érkezett hozzánk Pálfi József református lelkész, aki a *Róma-beliékhöz írott levél* 12. részéből választotta az alapigét. Intelmeket olvasott fel, amelyekben megfogalmazódik, milyennek kell lennie egy hívő keresztény embernek. Szombaton Orosziné Zih Magda szolgált a gyülekezetünkben. A samáriai aszszony történetén keresztül világított rá arra, hogy ha kérjük Istentől az elő vizet, akkor soha többé meg nem szomjazunk. Az imahetet

Csuka Melinda, a bihari egyházmegye kórházlelkésze zárta gyülekezetünkben, aki rámutatott arra, hogy az emmauszi úton haladó tanítványoknak olyan találkozásban volt részük, amely megváltoztatta egész további életüket, és amelyet soha többé nem felejtettek el. Nekünk is találkozunk kell azzal az Úr Jézus Krisztussal, aki életét áldozta mi értünk. A lelkész Gyökössi Endre egy ismert gondolatával zárta az ige hirdetését: „*Arnyék mögött fény ragyog./ Nagyobb mögött még nagyobb./ Kire néztek, az vagyok.*” Ezután úrvacsoraosztás következett.

A gyülekezet apraja-nagyja minden este versekkel és énekekkel köszöntötte a szolgáló lelkészeket. Alkalomról alkalomra fejleszthetjük kicsit ének tudásunkat is, hiszen a kántor vezetésével új ifjúsági énekeket is tanulhattunk. Hála legyen az Istennek azért, hogy estéről estére elvezetett minket az Ó házába, hogy adott csendességek, amelyben rá figyelhetünk s adott örömet és jókedvet, amellyel az Ó nevével dicsérhetünk. Hála legyen neki ezért a kegyelemért!

Forró Emese

„*Arra hívattunk, hogy az Úr nagy tetteit hirdessük!*” (1Pét 2,9) Egyetemes imahét zajlott a **hegyközszentmiklósi** református gyülekezetben február 21–28. között. Az imahét témája Krisztus nagyságos voltáról szolt. Mindennap vendéglelkészek szolgáltak a gyülekezet örömeire. Estéről estére egyre többen hallgatták Isten igéjét.

Hétfő este Csáki Gedeon piskolai református lelkipásztor hirdette az örömhírt a híveknek az Ezék 37,12–14 alapján: „*Íme, felnyitom sírjaitokat, és kihozlak sírjaitokból, én népem.*” Arról beszélt, hogy mit üzent az ige az akkor élő embereknek és párhuzamot vont, hogy nekünk mit üzent az Úr. Minket is megszólít az ige, csak helyesen kell értsük. A fogságból való szabadulás idején szolt a próféta, amikor a szívekbe nagy az elkeseredettség. Ebben az elkeseredettségben kell, örömmel hirdessen a próféta reménykedjék, örvendeztetek. Kedden Gál Sándor gencsi református lelkész hirdette az igét, a *Zsoltárok könyve* alapján „*Ó, mily szép és mily gyö-*

nyörűsleges, ha a testvérek egyetértésben élnek!” Az istentisztelet végén a helyi iskola diákjainak énekei és Ágyi Bianka szavalata tették színesebbé az ige hirdetését. Szerdán este Búzás Árpád álmosdi lelkész tett bizonyosságot az Úrról. Csütörtökön Varga Botond kisbányai református lelkész hozta el az Isten szavát gyülekezetünkbe, az istentisztelet végén az I–IV. osztályos gyerekek szavalatait és énekeit hallgatta meg a gyülekezet. Pénteken Oroszi Magda érkező lelkipásztor szolgált és feltette a kérdést: „*Van egy álmod?*” A gyerekek által kedvelt bibliai József-történet szolgált az ige alapjául. „*Hallgassátok csak meg azt az álmod, amelyet láttam!*” Szombaton vendégek érkeztek gyülekezetünkbe: görög katolikus hívek Nyíracsadáról, akik elkísérték esperesüket, Tóth Eleket, hogy közösen együtt imádkozunk. Az esperes az imádság kérdéséről értekezett *Ézsaiás próféta könyve* alapján: „*Falaidra, Jeruzsálem, öröket állítottam. Soha ne hallgassanak, se nappal, se éjjel!*” Beszélt arról, miért fontos az imádság, és az imádságot fontos, hogy tett kövesse. Az istentisztelet végén szeretetvendégséget tartottak a helyi kultúrotthonban, ahol barátságok kötődtek, jó kis beszélgetések folytak a vendégek és a helyi reformátusok között.

Az egyetemes imahét vasárnap úrvacsoraosztással zárult. Az igét Árus László Csongor helyi lelkipásztor hirdette a *Zsoltárok könyve* 30. részéből, a 12–13. vers alapján. Ez a Dávid-zsoltár tulajdonképpen hálaadás az életért, hangzott az ige hirdetésben. A gyülekezetben – mondta a lelkipásztor – együtt lehet örülni egy keresztlő alkalmával, konfirmáláskor vagy együtt lehet sími közösséget vállalva azzal, akinek bánata van. Az istentisztelet úrvacsoraosztással zárult. Áldott legyen az Úr neve ezekért az áldott alkalmakért. Ámen.

Béres Angéla

Nyíracsádiak a hegyközszentmiklósi templomban

jegyzet

Reményelixír a maradéknak

Az ötödik X után az emberfia óbatatlanul azon kapja magát, hogy szándéka ellenére az ismeretlen múltból beszél csemetéinek. Nyelve hegyén már ízlelgeti zamatait a bölcsesség látványát hordozó szónak, csak még ódzkodik a „*bezzeg az én időmben!*”-nel kezdeni a fejtágítással egybekötött emlékezést. Mert a belül liktető én még fűti az ifjonti bév, izeg-mozog a lélek és május tájékan a szívverések száma szintúgy fokozódik, mint évtizedekkel ezelőtt. E vén gúnyával, az öszülő üstökkel, komorodó ráncsermelyekkel nebezen tud megbarátkozni a rakoncátlankodó jellem.

Miközben megidézünk a nagymamák simogatásának melegét, a bársonyos tenyér puba érintését, a szeretet sütötte friss kalács illatát, az aszalt szilvák ízét vagy a nagyiták bütykös barackjait a fejtetőn, ami a kislegény unokának kijár, a kesernyős emlékezés mágiikus angyalai eltörlik az időt, a régiek és az életbe még alig lubickolók egymásra találnak. Néha eljászadozunk családunk kicsinyeivel, képzeletben feltámasztjuk a már nem élő nagyszülőket, a dédit és elképzeliük csetlő-botló tanácsalanságukat a mai kor zűrzavarral teli világában. A fiatalos fantázia elszabadul ilyenkor, babetázásba tör ki kis csapatunk, murisnak tűnik, abogyan elképzeliük a századelői őseinket, amint térdre rogyva istenként tisztelnék a televíziót, vagy máglyára dobnák, így teremtve meg a modern kori boszorkányegést. Képtelenség lenne számukra elmagyarázni az internet működését, miközben lázasan matatanának a maroktelefonokat egymással összekötő buzalok után.

A technika rohamos fejlődése szinte már követetetlen, ami ma újdonság, holnapra már avútnak számít, az emberi elme szinte már túllépi saját korlátait, a teremtés isteni privilégiumába kontárkodni akarók táborra nő. Miközben a csontba zárt csoda, az emberi agy felfedhetetlen mélységeiből végtelennékk tűnő perspektívák nyílnak, addig nébány arasznyival lejjebb, jelentem, a helyzet változatlan. Mert az érzelmeket, indulatokat hordozó masina az, ami nem pusztá logikára, a rideg tudásra épít, ami emberré teheti az embert, évezredek óta változatlan. Az ármánykodás, a sunyiság, a rosszindulat, a rókaalkéltség, oldalnyi hosszán sorolható felhalmozott gyarlóságaink börtöne fogva tart. Véres évszázadok tanúsága nem volt elegendő, hogy emberi mi-voltunkat, a belénk lebelt isteni lélek tisztaságát visszaszerezzük. Halomra gyilkoljuk egymást, démoni eszmék népeket kergetnek csataterre, egy-egy tollvonással nyomorítanak meg nemzeteket. A gonosz jelenléte érezhető valóság annak ellenére, hogy tombolása civilizáció-mázzal bevont. „... de ahol megnövekedik a bűn, ott a kegyelem sokkal inkább bővülködik...” – szolt az örök érvényű üzenet, reményelixír a mindig létező maradéknak.

D. Mészáros Elek

Projektek és kampánytervek

Küldöttgyűlést tartott az RMDSZ Bihar megyei szervezete

Zsúfolásig megtelt a megye minden részéből az RMDSZ küldöttgyűlésére érkezőkkel a váradelencei kultúrház február 12-én. Kiss Sándor megyei RMDSZ-elnök nyitotta meg a gyűlést, majd ülésvezető elnökséget választottak. A napirendi pontok megszavazását a megyei elnök politikai beszámolója követte. Elhangzott, hogy a szövetség kormányból való távozását követően a megyei RMDSZ-frakció mozgásteret jelentősen beszűkült. Ennek ellenére sikerült jelentős eredményeket elérniük, de nem minden alakult a váradelencei megfelelően. Bíró Rozália szenátor elmondta, hogy bár a jelentés egyéves időszakra szól, valójában négyévi munka eredményét kell mérlegre tenni, és elgondolkozni arról, hogy a jövőben hogyan tevékenykedhetnek még többen a szövetségben.

A beszámoló után a pénzügyi és az etikai bizottság jelentése hangzott el, majd következtek a hozzászólások.

Kiss Sándor bejelentette, nem indul a megyei önkormányzati választáson. Megköszönte a bizalmat, ugyanakkor emlékeztetett arra, hogy már négy éve is a fiatal és energikus Pásztor Sándort kérte fel, hogy induljon a tanácselnöki tisztségért. Döntése helyesnek bizonyult: Pásztor Sándor több szavazatot kapott, mint az RMDSZ. Ezért ismételt a neves vízügyi szakembert kérte fel, hogy az RMDSZ listavezetőjeként induljon a megyei vá-

lasztáson. Mindehhez tudni kell, hogy országos RMDSZ alapszabálya értelmében a megyei tanácsosi lista első helyén a megyei elnöknek kell állnia, azonban ha ezt nem vállalja, javasolhat másvalakit maga helyett. Végezetül Kiss Sándor hangsúlyozta, hogy bár nem indul a választásokon, de azért a továbbiakban is számíthatnak rá. Pásztor Sándor megköszönte a bizalmat, és reményét fejezte ki, hogy Huszár Istvánnal együtt – aki az RMDSZ nagyváradi polgármesterjelöltje – eredményesen fognak szerepelni a választásokon. Ezt követően többen is szót kértek. Megköszönték Kiss Sándor eddigi munkáját, elhangzott, hogy döntésével egy generációváltás történik a megyei RMDSZ-ben. Szabó Ödön képviselő, megyei ügyvezető elnök arról beszélt, hogy a magyarságnak éreznie kell, az RMDSZ akar tenni és tesz is értük. Cseke Attila parlamenti képviselő rámutatott, hogy az aktuális problémák mellett a közép- és hosszú távú ügyeket is fel kell vállalni.

Béres Csaba, Székelyhíd polgármestere felszólalásában megköszönte a teljes megyei RMDSZ-vezetés munkáját és a támogatást, amit a vidéki településeknek nyújtottak. Ugyanakkor kitért arra, hogy meggyeszte nagyon sok a megkezdett és félbehagyott projekt. Kérte az RMDSZ előjárót, próbáljanak odahatni Bukarestben, hogy ezek rendezésére találjanak megoldást és fejezzék be azokat a be-

ruházásokat, amelyeket több éve elkezdtek. Székelyhídon többek között a szennyvízhálózat befejezése és az ivóvízhálózat korszerűsítése várat magára. Megköszönte a gyors reagálást és az aláírásgyűjtést a magyar tantervű osztályok számának megmentése érdekében, mert az egyik érintett település épp Székelyhíd lett volna. Szerencsére az összefogásnak és a határozott fellépésnek köszönhetően a magyar osztályok megmaradtak. Bejelentette, hogy más településekhez hasonlóan Székelyhídon is aláírásgyűjtésbe kezdenek az adótörvény módosítását kezdeményezve (ezzel kapcsolatos írásunkat lásd a 8. oldalon – szerk. megj.).

Bíró Rozália hangsúlyozta, a jelölteket támogatni kell a kampányban. „El kell mondani az eredményeinket azoknak is, akik nincsenek az RMDSZ nagycsaládban, hogy azok is lássák, helyük van a szövetségben” – vélekedett a szenátor.

A beszámoló és a jelentések elfogadása után a Hűség- és a Kezdet-díjak átadására került sor. Hűség-díjban részesült id. Guba Jenő Szalárdról, Kosztándi Mihály Micskéről, Juhász Viktorné és Orth Ibolya Révről, Sorbán Mihály Örvéndről és Szabó István Nagyváradról. A Kezdet-díjat idén a paptamási Kocsis Adalbert vehette át.

Tiponut Tibor

Nemzetközi vásárszövetséget alapítottak

Béres Csaba polgármester írta alá városunk részéről a szándéknyilatkozatot

Vásárszövetség létrehozását célzó együttműködési szándéknyilatkozatot írt alá február elején Derecskén öt Bihar megyei (Bihardiószeg, Érmihályfalva, Margitta, Nagyszalonta, Székelyhíd) és tíz Hajdú-Bihar megyei (Biharkeresztes, Debrecen, Derecske, Hajdúböszörmény, Hajdúhadház, Hajdúnánás, Hajdúsámson, Kaba, Komádi, Nyíradony) település polgármestere és Hajdú-Bihar megye közgyűlésének elnöke, dr. Pajna Zoltán. Az eseményt dr. Fazekas Sándor magyarországi földművelésügyi miniszter is megtisztelte jelenlétével. A szintén jelen levő Szabó Ödön RMDSZ-es parlamenti képviselő – a decemberben Székelyhídon megrendezett gazdanap ötletgazdája – már e tavalyi rendezvényen megfogalmazta és Jantyk

Zsolt derecskei alpolgármester meghívásával jelezte is a határokon átvívelő gazdasági fejlesztési szándékot. A VIII. Derecskei disznótor és egyben az I. Hajdú-Bihar megyei téli vásár teremtette az alkalmat az egyezmény aláírására, mely lehetőséget nyújt a Bihar-Hajdú-Bihar-térség gazdálkodóinak, hogy minőségi termékekkel piacokon jelenhessenek meg, s arra is, hogy a résztvevő települések uniós pályázatokon vehessenek részt, célozva a gazdaság e területét.

Minőségi termék, vidéki gazdaságokból

A megegyezés egyebek mellett magába foglalja hogy „a felek kifejezik együttműkö-

dési szándékukat a Vásárszövetség létrehozása érdekében, melynek célja az egyedi, kiváló minőségű, Hajdú-Bihar- és Bihar-vidéki gazdálkodásból származó élelmiszerek, termékek, a hagyományos népi kultúra, mesterségek, kézművesség elemeinek felkutatása, kataszterének létrehozása, széles közönség elé tárása, értékesítési lehetőség biztosítása”.

A vásárok, piacok mindig fontos gazdasági szerepet töltek be. A két megye közötti ilyen gazdasági tereknek a megerősítése a cél, megteremtve a termékek nemzetközi versenyképességét a multinacionális cégekkel szemben. Minderre remek alkalmakat kínálnak a bihari táj sajátosságaiból adódó termékek vásárokon való bemutatkozásai.

A gazdálkodók elé jövőképet kell állítani

Béres Csaba, városunk polgármestere elmondta, hogy a gazdálkodók nyitottak minden olyan kezdeményezés felé, amely jövőképet ad. Tudni és ismertetni kell minden egyes lépést. Kik és milyen áron vásárolják majd fel a termékeket? Biztosított lesz-e a folyamatosság? E kérdésekre kíván választ adni és lehetőséget teremteni a most megkötött szövetség is, melynek célja rangos vásárok keretében vidéki gazdálkodásokból származó, minőségi termékek felvonultatása, vásárlókkal való megismertetése. Hisszük, hogy ezek között ugyanúgy ott lesznek az érmelékli borok és pálinkák, a méhészeti termékek, a gyümölcsök, zöldségek, mint ahogyan a hajdúsági húsárú, sajt vagy toma.

F. K.

Elfogadták a költségvetést

Először az éves költségvetés, a város és az önkormányzat számára legfontosabb határozattervezet került asztalra a székelyhídi tanács február 2-i ülésén a tervezett öt napirendi pont és négy határozati javaslat közül.

A költségvetést Bocor Andrea főkönyvelő ismertette. Nagy István kérte, hogy a nagykágyai kultúrotthon javítására különítsenek el ötvenezert lejt. Karancsi Béla a Nagykágyai 1. Számú Technológiai Líceumban működő szakok akkreditációjának megújítására kért huszonöt ezer lejt. Rövid tanácskozás után mindkét kérést egyhangúan elfogadták. Városunk végleges költségvetés-tervezetét 13 tanácsos szavazta meg, 3 tartózkodás mellett.

A következő napirendi pontokat, a szociális gondozói állások keretszámának növelését, a súlyos fogyatékkal élők gondozóinak 2015. év második félévi tevékenységéről szóló jelentést és egy sofőri állás létrehozását az új iskolabuszra vita nélkül, egyhangúan támogatta a tanács.

Vita nélkül döntöttek arról is, hogy Hegyközszentmiklóson egy strand melletti területet nyilvánítsanak belterületté, mert ott egy pályázat keretében turisztikai fejlesztést készült végrehajtani a református egyház.

Az áruforgalmi adó (TVA) módosítása miatt megváltozott három beruházási projekt kivitelezésének becsült értéke. A szennyvízkezelő rendszer folytatása, Nagykágya és Székelyhíd utcáinak felújítása, valamint a Nagykágyai Hegyközszentmiklóssal összekötő út modernizálása egyhangúan támogatásra lelt.

Az utolsó napirendi pont egy üzemhelyiség felértékelésnek és eladási árának elfogadása volt. A tanácsosok ezt is egyhangúan elfogadták.

A tanácsülés ezúttal is operatíván és eredményesen zajlott le.

T. T.

Újabb konzuli nap

Március 31-én 11 órai kezdettel újabb konzuli napot tartanak a múzeum épületében a székelyhídi RMDSZ szervezésében.

Ez alkalommal a konzulátus munkatársai a hadiársvak és a hadigondozottak ügyeivel is foglalkoznak. Azokat a személyeket, akiknek készen van a magyar anyakönyvi kivonata, a konzulátus munkatársai értesítik.

A konzuli napon lehetőség van a magyar igazolvány kérelmezésre és pótfüzet kérésére, előzetes egyeztetés alapján az állampolgársági kérelmek leadására.

Azok a személyek, akik állampolgársági kérelmet szeretnének leadni, kérjük március 20-ig jelentkezzenek elkészített irataikkal.

Jelentkezni a székelyhídi múzeum épületében a honosító irodában lehet napon-ta 8 és 16, péntekenként 8–14 óra között.

Képzés munkanélkülieknek

Figyelem! Újabb képzés indul Székelyhídon regisztrált és nem regisztrált munkanélküliek számára. Ezúttal kereskedelmi dolgozó képzést tartanak két osztály (48 fő) számára. A képzést a Bihar Megyei Munkaerő-foglalkoztatási Ügynökség (AJOFM Bihor) szervezi. A képzés munkanélkülieknek ingyenes, de a képzésben résztvevők ezúttal nem kapnak támogatást. A sikeres vizsgázók a tanfolyam végén oklevelet kapnak. Érdeklődni a székelyhídi polgármesteri hivatalban Csorba Kingánál vagy Rácz Anitánál.

Háború szülte barátság (2.)

Az első világháború kitörésének centenáriumi esztendejében beszélgetünk az akkor 90. esztendejében járó csokalyi Vasadi Sándorral, aki már eltávozott közülünk. Az egykori II. világháborús katona leventeként sodródott bele a háború utolsó szakaszába.

(folytatás előző lapszámunkból)

Nem sokáig tépelődött az ajánlaton, arra gondolván, hogy ott meghúzhatnák magukat a háború végéig vagy legalábbis addig, amíg nagyobb biztonságban indulhatnak haza. Egyetlen kikötése volt csupán: hogy a cimborái is maradhassanak. Fiatal legény lépett be az istállóba, Mariska néni fia, István volt az, épp Sándorral egyidős. Első látásra megkedvelték egymást, így az egyezés sem váratott magára. Mint alkalmaszabban lévő legényt, reggelizni már a konyhába tessékelték. Itt találkozott először a gazdával, Tari Józsi bácsival, aki kupa-palinkával kínálta.

Jómódú családhoz szegődött, kocsmájuk mellett huszonöt hold szántót birtokoltak, azonkívül jószágokkal is kereskedtek. Elszegődésének első napján körbejárták a határt, a gazda, úgy látszott, hosszú távra tervezte a csokalyi legény ott-tartózkodását, minden talpalatnyi földjét, állatállományát körbemutogatta. De ne szaladjunk előre a történettel.

A reggeli után rábízták, fogja be a két pejt. A nevékre még ma is emlékszik Sanyi bácsi. Az egyiket Dajkának, a másikat Szedresnek szólították. Miután rájuk vetette a hámot, annak rendje-módja szerint a bak jobb szélére ült, nógatni próbálta a lovakat, már-már ostor után akart nyúlni, de a két állat tapodtat sem indult. „Ülj át, fiam, az én helyemre!” – utasította a gazda, majd ennyit mondott a lovaknak: „Jézus segíts!” – és a két állat azon nyomban elindult.

Ebédre visszaértek. Mariska néni kérdezte, hogy szereti-e a lekváros csíkot. Fogalma sem volt róla, miféle étel lehet az. „Szeretem, hát hogyan szeretném” – lódlított a legény, nem akarván tapintatlan lenni, meg aztán a valóságtól amúgy sem állt távol, amit mondott, tudvalevőleg a katona mindig éhes. A lekváros csík lekváros laska volt. A három társának más gazdáknál találtak munkát, Sándor bácsi feladata volt a munkásokat reggel kivinni a répaöldre, majd szürkületkor hazahozni őket. Napközben pedig az ólak körül akadt tennivaló, a lovak mellett tehének, borjak, disznók, gyarapították a gazdaságot.

Már-már megfeledeztek arról, hogy háború van, élték a falusi emberek megszokott életét. Aztán éjszakánként vörös fény

gyúlt az ég peremén, egyre közelebbinek hatott a fegyverropogás. Lopakodott a front. A gazda magához intette a legényt: „Sándor fiam, készüljünk fel illendően, csináljunk egy bunkerféle rejtékhelyet”. Az udvar hátsó részén alakították ki a föld alatti menedéket, majd a tornác követ szedték fel, oda a család értékeit rejtették el. A gazdaasszony a szintén Mariska nevű lányával és Istvánnal szintén a tanyán rejtőztek el, a portán a gazda maradt és az akkor még legény Vasadi Sanyi. A két pejt is elmenekítették, csak egy ló maradt az istállóban. Bölcs döntés volt ez Tari József részéről, hisz a visszavonuló németek előőrsői előszeretettel rekviráltak a portákról, ahogyan később az oroszok is tették.

Szovjetek „vendégségben”

Egyik hajnalban hozzájuk is benyitottak a „kutyabilétások”, egyenesen az istállóba mentek. Mire a legény odaért, a német már vezette is kifelé a lovat. Vasadi megpróbált ellenkezni, de miután géppisztolyt szegeztek a melléne, virtusa menten bölcseségre váltott. Ekkor még bátrak voltak a „friccek”, viszonylag háborítatlanul húzódtak vissza. Másnap már lövöldözés hangzott a falu utcáin, a német katonák menekültek a bevonuló szovjet hadsereg elől.

Harcot soha nem látott szemek is könnyen megállapíthatták a szovjet fölényt, a németek szervezetlenül még vissza-visszalóttek, kapualjakba húzódtak, igyekeztek kertekben megbújni, esélytelenül. Egy orosz katona a Tari-portára is betévedt, feje véres ronggyal volt körbetekerve, szakadt zubbonya sáros, koszos. Láthatóan fáradt volt, sebesülése nem tűnt túl súlyosnak, ahogyan körbejárta a házat, belesett az ablakon, németek után kutatott. Észrevette a veremből leskelődő Sanyi bácsit, intett neki, hogy jöjjön elő. Előjött. A katona mutogatva érdeklődött, hogy vannak-e még odalent. Nem mert hazudni, visszamutatott, hogy rajta kívül van még valaki. Az orosz megmotozta a gazdát, elvette a lajbija zsebéből előkerült arany zsebórát, kezéről lehúzta a jegygyűrűt. Nem ellenkezett Tari József, jól tudta, hogy itt nem lehet hősödni, egy dolog a fontos: kerül, amibe kerül, de túl kell élni a háborút. Ha életben maradnak, ismét lesz vetés, jó termés, lesznek állatok, visszaáll a gazdaság, ahogyan régen volt.

Az öreg nemcsak hogy készségesnek mutatkozva átadta a nála talált holmikat, de még rálicitálva a ház felé intette a katonát. Szólt a cselédnek, hogy hozzon kenyeret, fél oldal szalonnát a „vendégnek”. Mire visszaért az elemőzsiával, már legalább tíz katona volt a tisztaszobában. Bor

is került az asztalra, a búzába rejtett hordóból megtöltött még egy demizsont. Jöcskán megrészegettek a fegyveresek, ki erre, ki arra feküdt le a házban. Ott töltötték az éjszakát. Éjfél is elmúlt már. Egy kósza lövedék a begyűjtött szalmakazlat találta el, hirtelen magasra csaptak a lángok. A tanyán tartózkodó családtagok is látták a tüzet, megrémültek, hogy idehaza történt valami baj. Mariska nem bírta leküzdeni aggodalmát, kiabálva jött végig az utcán: „Apu, apu, merre vannak?” Szerencsére a katonák már lerészegedtek ekkorára, Vasadi Sanyi szaladt a leány felé, hogy csendre intse, és egyúttal megnyugtassa, idehaza minden rendben van. Az egyik katona dülöngélve épp akkor lépett ki a tornácra, pisilnie kellett. Észrevette a cseléddel a lányt, „sztoj”-t („megállj”) kiáltva bukdácsolt feléjük. Majd tapogatni próbálta Marist, egyre erőszakosabban fogdosta. Derült égből villámcsapás, Sándor jól tarkón legyintette. Az elvágódott. Nem is annyira az ütés volt erős, a novabor is rásegített. Mariska rögvest visszaindult a tanyára, a cseléddé szegődött leventeszökevény pedig bevonszolta a konyhába az eszméletét vesztett muszkát. Reggel igencsak tapogatta tarkóját a póru jár liliomtipró, de szerencsére semmire sem emlékezett az éjszaka történetéből.

Tovább, haza

November 19-én, Erzsébet-napkor búcsút vettek a legények a családtól. Az oroszok ekkorra már továbbálltak a faluból. Mariska néni sopánkodott, hogy nem tud elemőzsiát adni útravalóul, a „felszabadítók” mindenükből kifosztották a családot. Ekkor úgy gondolták, örökre búcsút vesznek Tariéktól és a falutól, Visznetől.

A Tisza előtt egy lakatlan faluba értek, nevét is kiszúrta magából az emlékezet. Az emberek talán elbujdostak vagy elhurcolták őket, még kóbor kutya sem vakantott rájuk, veréb sem csicseregett az ágon. A kísértetfalu „teljhatalmú” ura, a négy csokalyi legény házról házra járva kutatott élelem után. Az egyik padláson találtak némi lisztet, azt vízzel, sóval öszszegyűrték, s életük legízletesebb galuskáját főzték meg a csirizmasszából. Teli hassal már szebbnek tűnt az élet, nekivágtak a folyónak. A keresett hídnak már csak a nyomait lették meg: felrobbantották a németek. Végül komppal sikerült átjutniuk a túlsó oldalra. Amikor éppen biztonságban kezdték érezni magukat, orosz katonák gyűrűjébe kerültek. Többedmagukkal egy pincébe terelték be őket. Havas eső esett, kellemetlen, nyirkos idő volt. A pinceajtóban strázsáló orosz meglegel-

te az örökösödést, a közeli házba húzódtak. A fiúk észrevették, hogy őrizetlenül maradtak, nem sokat tétovázáltak, nekiindultak a vaksötétnek. Vasadi Sanyi úgy saccolta, hogy Tiszafüred közelében lehetnek.

Botorkáltak, bukdácsoltak úttalan utakon, szántásokon, maradék kukoricásokon át. Csak egy cél lebegett előttük, minél távolabbra jutni az oroszoktól. Megálltak hallgatózni, nem jönnek-e utánuk, de valószínű, hogy észre sem vették az eltűnésüket. Átázva, kimerülten vonszolták magukat, minden további lépés égető fájdalommal járt. Egy faluszéli házban világot láttak, bekopogtak. Két idős nő ült a csikospór mellett, melegedtek. Vasadi volt a fiúk szószólója. Szállást kért éjszakára. „Gyertek, gyermekeim, de tudnotok kell, hogy a tisztaházba két orosz tiszt kvártélyozta be magát.” A kimerültség veszélyes „gyilkos”, megöli az óvatosságot. A legények nem számoltak a várható következményekkel, végre aludni akartak. Szerencséjükre a tiszték nem neszelték meg érkezésüket, és ők, még mielőtt hajnalodott, továbbálltak.

Otthoni harangszó

Debrecenben ekkor bent voltak a román katonák. A fiúk igyekeztek elkerülni őket. A front már átvonult, az emberek, még ha bizonytalanságban voltak is, de némiképp fellélegeztek. A csokalyi négyes sem bujkált már rejtőzködve, a házakhoz bekopogtak egy kis enniavalót kunyerálni. Egy helyütt éppen érkezésük előtti napon disznót vágtak, az elrejtett kis süldőt megmenekítették az oroszok elől. Teli tál tepertőt, egész cipőt tettek eléjük. „Isten áldja meg őket” – emlékezik most Sanyi bácsi, aki sajnálja, hogy nem jegyezte meg a jószívű család nevét.

Bihardiószeg határában jártak a legények, amikor meghallották a csokalyi harangszavát. Egymásra néztek, könny szökött a szemükbe – hazaértek. Áll még a falu, a szülői ház, a családot megőrizte az Isten.

Vasadi Sanyi bácsiban sokáig élénken élt az őket segítő arc, mozdulata, az érzés, hogy a háború borzalmi között is lehet tisztességesnek, emberségesnek maradni. Különösen erős nyomot hagyott benne a Tari József családjánál eltöltött idő, ott szinte családtagként kezelték. Egyszer csak nagyot gondolt, papírt, ceruzát vett elő, levelet írt Visznekre. A válasz nem maradt el, az egykori leventét felkeresték csokalyi otthonában. Jóska fiának lakodalmára is eljöttek. A háború borzalmi közepette is születnek barátságok, mert a szeretet halhatatlan.

D. Mészáros Elek

Borviadal magas minőségben

Folytatás az 1. oldalról

Az abszolút győztes javított egyéni rekordján, 19,53 pontszámot kapott a maximálisan elérhető 20-ból. A rangsorolásban a szintén bihardiószezi **Tolnai László** következett, majd pedig a Nagykárolyból érkezett **Ioan Jugrestan** vehette át a megérdemelt díját, akit az érmihályfalvi **Kovács Zoltán** és a bihardiószezi **Hegedűs István** követett a pontozásban. Az idén első alkalommal kiosztott, a legmagasabb pontszámot kapott érmelléki bornak kijáró díjat értelemserűen szintén **Fábián Tibor** vehette át. A borlovagrend a legjobb eredményt elérő rendi tagokat jutalmazta. Fábián Tibor a kerámiából készült nagyharangra lett érdemesítve, míg a díj kisebb változatát Tolnai László vihette magával. A szekelyhídi születésű, Magyarországon élő

Mihály Gábor szobrászművész által alkotott vándordíjat, a Miskakancsót a legmagasabb pontszámot elérő Székelyhídon termelt bor gazdája kapta. Ezúttal a borászok kedvencét, Hamvas Béla portréját mintázó Miskakancsónak az érmihályfalvi **Kovács Zoltán** örülhetett. A díj megnevezése is sokatmondó: Hamvas fűrt díj. (A díjazott ugyan nem helybéli lakos, de szőlősterülettel rendelkezik Székelyhídon.)

Az eredményhirdetés után még nem ért véget az izgalom, a tombolasorsoláson több értékes tárgy lehetett nyerni. Ahogyan elcsitulak a szakmai beszélgetések, kezdetét vette a bál. Kellemes zene, suhanó párok, jó hangulat kergette az estét. Messzi falvakban már kakasok kukorékoltak, szaxofon bűgva andalított.

D. M. E.

51 bor kapta meg a legkiválóbbaknak járó aranyminősítést

Kedves Gyermeketek!

El sem tudjátok képzelni, hogy milyen boldoggá tettetek azzal a sok-sok engem ábrázoló rajzzal, amit kéresemre készítettek. Volt aki csalafinta kislány vagy kisfiúként képzelte el engem, de olyan is, aki Spongya Bobhoz, vagy Supermanhez, robothoz vagy sportolóhoz hasonlított.

Minden beérkezett rajz különleges számomra, mert mindeniket Tőletek, azaz egy-egy barátomtól kaptam. A legjobbban **Árus Humor** engem ábrázoló rajza tetszett, második **Martin Ingrid** rajza lett, s harmadiknak **Tótós Réka** rajzát ítéltük. A farsangi rajzok közül **Venczel Lilla** és **Katona Nikoletté** lett a legsikeresebb.

Mindenkinek tiszta szívből gratulálok. Nyerevényeitek elvisszük nektek az iskolába. Köszönöm, hogy pajtások lehetünk, s arra kérlek benneteket, hogy a továbbiakban is írjatok és rajzoljatok nekem.

Márciusban a nőnap és a tavasz az ajánlott téma. Várom írásaitokat és rajzaitokat a múzeum épületében található *Ér hangja*-szerkesztőségbe, naponta 8 és 14 óra között, vagy a *kopeabarad@gmail.com* e-mail címre egészen **március 20-ig**. Az alkotásokra, írásokra mindenképp tüntessétek fel neveteket, életkorotokat és elérhetőségeket.

Alkossatok szépeket! Cuppan talak benneteket :)

Kópé

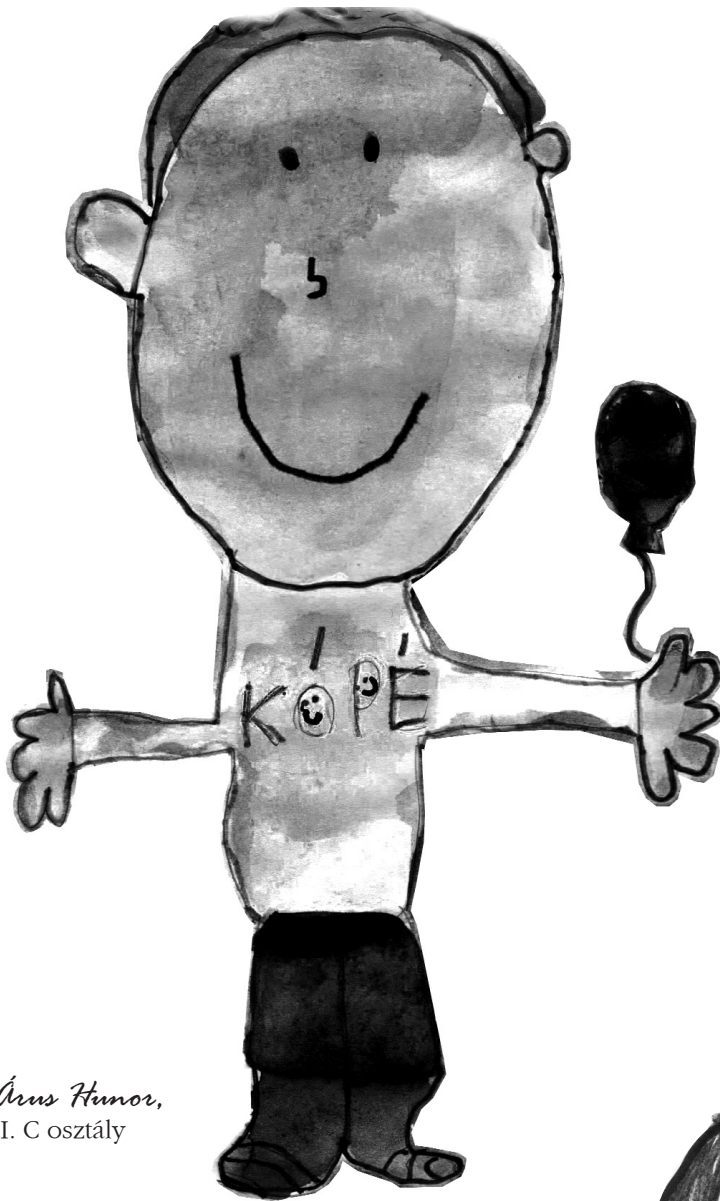
Télkergető maskarádé

*Fagyos eresz, jégkilincs,
Búsulásnak helye nincs!
Maskarázik most a góbé,
Nevet rajta a kis Kópé. :)*
*Szádat ne hagyja el panasz,
Nemsokára itt a tavasz.
Kizöldül majd a liget,
S focizhatsz Te eleget.*

Kópé, 2016. február

Martin Ingrid, IV. B osztály (Székelyhíd)

Árus Humor,
II. C osztály

Emlékezetes farsang

A farsang jó dolog. A tavalyi nagyon jó volt. Tavaly szavaltunk, buliztunk, fánkot ettünk. Én rablónak öltöztem be. Öltözésem egy sötét színű szemüveg, fekete póló, egy farmer nadrág és egy fekete sapka volt. Pár osztálytársam és tanító néni sem ismert meg. Ez volt a legjobb farsang, amelyen részt vettem.

Remélem, lesz még ilyen jó farsangom.

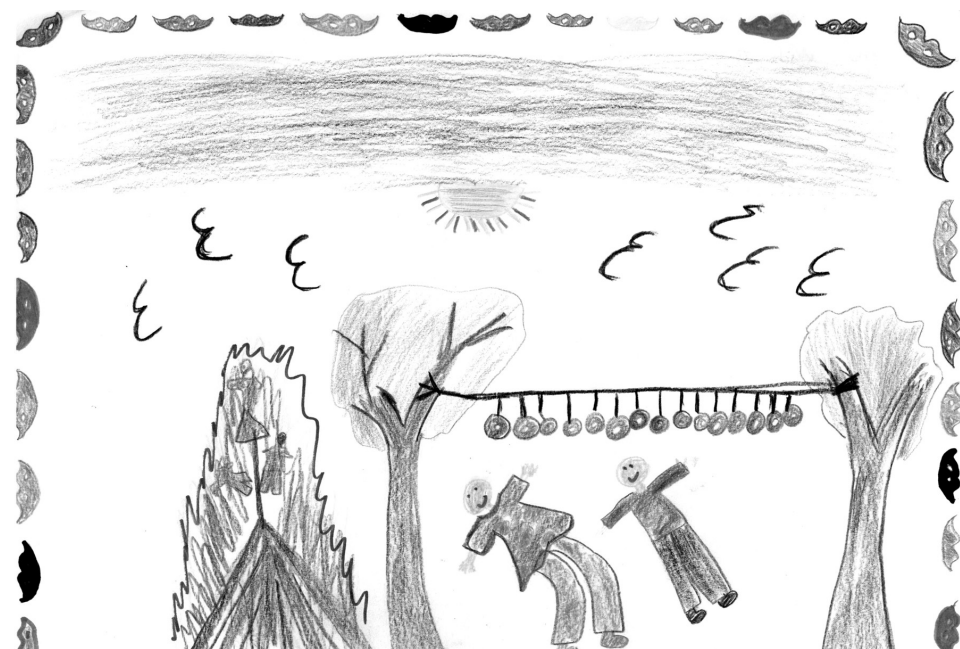
Lőrincz Jennifer, IV. B osztály (Székelyhíd)

A farsang

Mikor felébredtem, eszembe jutott, hogy farsang van. Ki is választottam, hogy milyen jelmezt vegyek fel. Bementem az iskolába és nagyon sok szép jelmezt láttam. Nem sokkal utána megjött tanító néni. Elmondta, hogy miket fogunk játszani. Volt közte fánkevés, ivóverseny és cukornyalogatás.

Nekem nagyon jól telt a farsangom.

Hasznosi Bendegúz, IV. B osztály (Székelyhíd)

Katona Nikolett, IV. osztály (Érköbölkút)

Itt a farsang, áll a bál

Ma reggel mikor felébredtem, izgatottan vártam, hogy az iskolába érhessek. Farsangi mulatságot tartottunk.

Mikor odaértem, már az osztálytársaim be voltak öltözve, s a fánk illatát már messze lehetett érezni. Miután mindenki beöltözött, szépen sorban mindenki elmondta a mondanivalóját, mármint a versét. Miután mindenki bemutatkozott, különböző versenyeket tartottunk, majd fánkot ettünk, és aztán pedig buliztunk. Nagyon jó volt ez a farsang, remélem még lesz pár ilyen jó farsangom.

Dienes Fruzsina,
IV. B osztály (Székelyhíd)

Versengés és bohóckodás

A farsangi mulatságon bohócnak öltöztem be. Két verseny volt. Az egyik, hogy ki tudja hamarabb megenni a fánkot. A második szavalóverseny. A szavalóversenyen mindenki elmondott egy verset. Három helyezett volt. Amikor a versenynek vége lett, sokat buliztunk.

Számomra ez a farsang volt a legjobb.

Szabó Ildikó-Katalin,
IV. B osztály (Székelyhíd)

Tótós Réka, II. C osztály (Székelyhíd)

Venczel Lilla, II. C osztály (Székelyhíd)

Aki cserkész akar lenni

Megalakult a Székelyhídi Zólyomi Dávid Cserkészcsapat

Szüleik kíséretében több tucat kis iskolás gyerek jelent meg a helyi cserkészszövetség alakuló ülésén, amelyet a székelyhídi múzeum aulájában február közepén tartottak meg. Rácz Anita személyében csapatparancsnokot is avattak.

A találkozót Béres Csaba polgármester nyitotta meg, aki elmondta, hogy egyetemi éve során ismerkedett meg e nemes feladatokkal maga elé tűző, több mint száz évre visszatekintő szervezettel, így maga is cserkész lett. Majd arra biztatta a fiatalokat, hogy lépjenek be a szövetségbe, amely testet és lelket épít, jellemet formál.

A Bihar megyei cserkészszövetség elnöke, Borsi Lóránt átfogó cserkész történet-ismertetőt tartott, amiből kiderült, hogy a cserkészet a legnagyobb létszámú fiatalokat tömörítő szervezet, világszerte mintegy negyvenmillió tagot számlál. A cserkészköszönés verbális és vizuális is. A „jó munkát” köszöntéssel egy időben három ujjukat is felemelik, ami az Isten, a haza és az ember szeretet iránti elköteleződésüket jelképezi. Az üdvözlést pedig „légy résen” válaszköszönéssel illik viszonzni. Elsődleges feladatuk jól cselekedni, amely a gyermek fejlődésére pozitív khatással van oly módon is, hogy majdan hasznos, másokra odafigyelő felnőttekké válnak.

Cserkészjelöltekből nincs hiány: több tucat fiatal adta le belépési kérelmét Rácz Anita csapatparancsnoknak (jobbra)

Horváth Béla, a megyei szövetség alelnöke a játszva tanulás jelentőségéről beszélt, illetve a közös táborozásokról, ahol barátságok születnek, kialakul a közösségbe tartozás érzése, amely növeli az egyén önbizalmát.

Szegedi Dávid csapatparancsnok vezetésével néhány szalacsi „veterán” is eljött a találkozóra, ők cserkészélményeiket osztották meg a jelenlévőkkel. A későbbiekben pedig az elmúlt évek tevékenységeiről láthattak videó filmet.

A tartalmas együttléteket követően ott helyben huszonnyolc fiatal adta le belépési kérelmét az újonnan alakult cserkészcsapat vezetőjének, Rácz Anitának. Azon túl,

hogy a székelyhídi a tizennegyedik cserkészcsapat a megyében, saját nevet is választottak maguknak, Székelyhídi Zólyomi Dávid Cserkészcsapatként vonulnak be a köztudatba.

Az alakuló ülést követően Borsi Lóránttól érdeklődtünk a cserkészet szervezeti felépítéséről, az ideai tervekről. Romániában jelenleg három, cserkészeket tömörítő szervezet, szövetség létezik. A romániai románok külön szervezetben működnek. A romániai magyar cserkészszervezet mellett a Bihar megyei cserkészszövetség pedig a harmadik ilyen jellegű alakulat. Ez utóbbi 2010-ben kezdte el működését, céljuk, az egész megyére kiterjedő hálózat

kiépítése. Jelenleg megközelítőleg négyszáz tagjuk van, ami napról-napra növekszik. Cserkésznek bárki jelentkezhet kortól, nemzetiségtől, vallástól függetlenül abban az esetben, ha megfelel az alapszabályban megfogalmazott követelményeknek.

A felvételtől számítva év próba-idő előzi meg az eskütételt, amelyet minden év március 15-én tartanak Nagyváradon.

Minden év januárjában a vezetőség összeállítja az éves eseménynaptárt, amely a közös tevékenységekre vonatkozik. Emellett minden helyi cserkészcsapat külön programtervezetet készít. Az első negyedévre három sítábort ütemeztek be, de

marad el a hagyománnyá vált őszi táborozás sem. Ezeknek az együttléteknél a költségeit nagyobb részben pályázatok révén teremtik elő, a résztvevők hozzájárulása minimális. Mindeddig a cserkészuniformist a szövetség ingyen biztosította, az idei év költségvetése mindezt már nem teszi lehetővé. Tagsági díj bevezetésével biztosíthatnának anyagi keretet egyenruhák vásárlására, de ettől inkább eltekintenek. Ahogyan Borsi fogalmazott, nekik nem a profitszerzés a céljuk, sokkal inkább azon munkálkodnak, hogy mindenki számára elérhetővé tegyék a táborozásokon való részvételt.

D. Mészáros Elek

Tovább rúgják a gólokat a teremfoci-bajnokságon

Még négy fordulót játszottak le a csapatok a Székelyhídi Mini Bajnokok Ligája teremlabdarúgó-bajnokságban azóta, amióta múlt havi lapszámunkban beszámoltunk az első három játéknap eseményeiről. Több mint féltávnál sem derült még ki semmi, lehetetlen megtippelni a végső győztes nevét. Nagyon kellemes meglepetést okoztak a szervezőknek a tarcsaiak és az érsemjéniek is, előzőleg senki nem

beszélt róluk az esélyesek között, épp az eddigi utolsó fordulóban szereztek mindketten meglepetésszerű győzelmet. A dobogóért való versenyfutásban jelenleg a Wild Hawk-játékosokra épülő Értarcsa van kisebb lépéselőnyben, igaz ők egy meccsel többet játszottak, a második helyen álló Kiskereki Victoriával szemben. A meglepetéscsapatnak számító Tarcsa jelenleg dobogós, a már kétszer botló Érc-

Kövéri Krisztián

Eredmények: 4. forduló: Adony–Olaszi-Keresztúr 4-6, Pompierii–Tarcsa 5-4, Nemzetek Világossága–Semjén 3-7, Kereki–Kan-Ászok 5-1, Keserű–Cenalos City 2-8, az Aladinok állt. **5. forduló:** Kan-Ászok–Váradai Ifiak 6-0, Cenalos City–Nemzetek Világossága 8-1, Olaszi-Keresztúr–Kereki 3-4, Semjén–Aladinok 3-5, Éradony–Pompierii 4-2, Tarcsa–Keserű 6-0, Adony állt. **6. forduló:** Pompierii–Kan-Ászok 1-1, Keserű–Éradony 5-11, Kereki–Adony 12-4, Aladinok–Cenalos City 4-4, Nemzetek Világossága–Tarcsa 2-7, Váradai Ifiak–Olaszi-Keresztúr 0-6, Semjén állt. **7. forduló:** Cenalos City–Semjén 2-4, Éradony–Nemzetek Világossága 14-9, Kan-Ászok–Keserű 7-4, Tarcsa–Aladinok 3-2, Adony–Váradai Ifiak 6-0, Olaszi-Keresztúr–Pompierii 1-7, Kereki állt.

szanós és szintén öt pontot vesztő Aladinok előtt. Még talán elérhető esélye Semjénnek is van a bajnoki címre, az őket követő Kan-Ászok és Tüzoltók a minél jobb helyezésekért harcolnak. Kissé leszakadt Adony „második számú” csapata, Érolaszi-Keresztúr közös együttese, valamint Érkeserű is. Nem szerzett még pontot a Nemzetek Világossága és értelemszerűen a bajnokságból kizárt Nagyváradai Ifiak sem (ők minden meccsüket zöld asztalnál, 6-0-ra veszítik el).

Ami pedig a folytatást illeti, jó néhány rangadó van még hátra, igazi „tippmixgylkos” meccsek is szerepelnek a programban, érdemes lesz kilátogatni szombatoként a székelyhídi sportsarnokba.

Juhász György

Az állás hét forduló után

1. Éradony	7	6	0	1	57-33	18
2. Kereki	6	5	1	0	41-18	16
3. Tarcsa	7	5	0	2	34-18	15
4. Cenalos City	7	4	2	1	38-20	14
5. Aladinok	6	4	1	1	36-20	13
6. Semjén	6	4	1	1	28-17	13
7. Kan-Ászok	6	3	1	2	27-16	10
8. Pompierii	7	2	2	3	24-22	8
9. Adony	6	2	0	4	30-37	6
10. Olaszi-Keresztúr	6	2	0	4	18-34	6
11. Keserű	7	1	0	6	22-47	3
12. Nemzetek V.	6	0	0	6	24-54	0
13. Váradai Ifiak	7	0	0	7	0-42	0

Mindenki győzött a kézilabdapályán

A székelyhídi lányok csapata is részt vett a január végi első Szivacskezilabda Farsang Kupán Dunai Melinda és Kozma Sándor testnevelő tanárok és néhány szülő kíséretében. A 18 csapatot magába foglaló nemzetközi torna települései (a Partiumból a társszervező Kaplony és Kálmánd, Nagykaroly, Szatmárnémeti, Mezőfény. Magyarországról pedig Csenger és Mátészalka) valamennyien részt vesznek a Szatmár-Ferencváros elnevezésű együttműködési projektben. A mérkőzéseken nem a gólszerzés volt a fő cél, hanem a JÁTÉK. Ezért nem is számoltak eredményt, mindenki győztesen hagyta el a játékteret, minden csapat oklevéllel és kupával, a csapattagok pedig éremmel a nyakukban térhettek haza.

A következő közös szivacs-kézilabdázás Húsvét Kupa néven április 2-án lesz Mezőfényen.

Ér hangja

Még mindig az adótörvényről

A jogszabály által megengedett minimális helyi illetéket szabta meg a székelyhídi tanács

Habár most már Székelyhídon gördülékenyen folyik az adófizetés, mégis a legaktuálisabb téma maradt, hisz minden állampolgárt, minden lakost érint. A 2015/227. számú, új adótörvény bevezetése és alkalmazása óta igen felborzolódtak az adófizetők kedélyei. Ugyanis e jogszabály több olyan újdonságot is tartalmaz, amelyek nem feltétlenül az adófizetők javát szolgálják. Ezeknek jártunk utána, felkeresve a székelyhídi polgármesteri hivatal illetékes személyzetét Galamb Gabriella jegyzőt, Judea Ágnes adóügyi előadót és Oltean Péter adóügyi felügyelőt, akikkel a törvény újdonságait boncolgattuk.

A székelyhídi képviselő-testület tavaly december 29-i tanácsülésén a 111-es határozattal az egész országra vonatkozó új adótörvény által megengedett minimális adóilletéket szabta meg. Tehát városunkban a törvény által megengedett legalacsonyabb adót kell fizetni még akkor is, ha ez esetenként többszöröse az előző évinek.

De melyek is azok az újdonságok, amelyek az adóemelés kedést generálják?

1. Az adófizetők eddig az épületekért csak épületadó fizettek. Az új törvény értelmében ettől az évtől az épület alatti terület után is kötelesek területadót fizetni.

2. Az adófizető irataiban megjelenő udvar mellett még 400 négyzetméter más kategóriájú terület (ami lehet szántó, szőlős, gyümölcsös vagy kaszáló) után is, a törvény értelmében mint udvar adózik és csak a fennmaradó terület után fizet szántóadót.

3. Szintén másként adóznak azok az adófizetők, akiknek nem csak lakóépületként működő épülete van, hanem az adott címre kereskedelmi tevékenységet folytató, működési engedéllyel rendelkező cég is be van jegyezve. Az ő esetükben értékelésre, illetve öt évnél nem régebbi olyan dokumentumra van szükség, amely igazolja az épület értékét, ami alapján kiszámolják a fizetendő adót. Ennek hiányában az adójuk tízszerese az eddiginek.

4. Azok az adófizetők akik egyes és kettes fokozatú rokkantsági segélyre jogosultak és az ezt igazoló végzést ez évben kapják meg jogosultak adókedvezményre, de csak 2017 januárjától.

5. Akinek bejelentett cége vagy munkapontja van, köteles kiváltani az arra vonatkozó működési engedélyt, melynek célja, hogy pontos nyilvántartás szülessen a Székelyhídon létező jogi személyekről.

A fenti változások a parlament által elfogadott 2015/227. számú törvény hozadékai.

2016-ban is érvényben marad az elmúlt években már alkalmazott kedvezmény, melynek értelmében mindazon jogi és magánszemélyek, akik március 31-ig egészében kifizetik az idei évre esedékes adójukat, kedvezményben részesülnek: magánszemélyek esetében ez a kedvezmény a befizetendő összeg tíz százalékát, jogi személyek esetében pedig az öt százalékát jelenti.

Az RMDSZ Bihar megyei szervezete vezetőinek kezdeményezésére az érdekvédelmi szövetség parlamenti frakciója kidolgozott egy ívet, melyen mindazok akik nem értenek egyet az új adótörvénnyel, aláírásukkal kifejezhetik a változtatás igényét.

Székelyhídon az önkormányzat munkatársai és önkéntesek bevonásával történik az aláírások gyűjtése, akik házról-házra járnak majd, hogy mindenkinek lehetőséget nyújtsanak a tiltakozásra.

Az új adótörvény az egész ország lakosságára vonatkozik, így más pártok elöljárói is szándékoznak csatlakozni a megmozduláshoz.

Fekete Katalin

március 12-én

Nemzeti nap

a Rozsnyai Gyűjteményben

Ha nem vagy már diák, de mégis van házid, akkor itt a helyed!

A Rozsnyai István Muzeális Gyűjtemény 2016. március 12-én megrendezi az **V. Létavértesi Pálinkaversenyt** és a **IV. Házikalács- és Kolbászversenyt** a nemzeti nap keretében. Szeretettel várjuk nevezéseiket.

Nevezési díj: nincs
Nevezési mennyiség: pálinka: fél liter/versenyző, kolbász: 30 dkg kolbász, kalács: egy egész darab.

Kérjük, hogy pálinka- és kolbásznevezésüket **március 11-ig** adják le a Rozsnyai Gyűjteményben, a kalácsokat **március 12-én, 12 óráig** ugyanitt.

Szeretettel várunk minden érdeklődőt.
Részletek: www.rozsnyaiagyujtemeny.hu
Elérhetőségeink: Létavértes, Irinyi utca 7., tel.: +06-52-376763/113, +06-30-1999437, e-mail: rozsnyai.gyujtemeny@gmail.com

A nemzeti nap további programja:
14 órától kézműves-foglalkozás: zsinórozás Pappné Györi Tünde óvónő vezetésével

16 órától dr. Vajda Mária előadása: *Az aqua vitae-től a kerítészaggatásig – Kis magyar pálinkatörténet*

V. Létavértesi Pálinkaverseny, illetve a házikalács- és kolbászverseny eredményhirdetése

18 órától vacsora forradalmi műsorral, közreműködők: Irinyi János Általános Iskola tanulói, Villongó Táncegyüttes, Huza-Vona Banda. A vacsorajegy ára 2000 Ft, amelyet kizárólag elővételben, a Rozsnyai Gyűjteményben lehet váltani. Férőhelyeink száma korlátozott, így kérjük a vacsora iránt érdeklődőket, hogy időben jelezzék jegyvásárlási igényüket.

Beindult a Rádió Ér

Gazdagodott az Ér Hangja Egyesület kínálata. Az *Ér hangja* havilap és az *Ér Tv* mellett február 15-étől újra indult a *Rádió Ér* is. Így olvasóink, nézőink és hallgatóink felé három csatormán közöljük az információkat.

Rádiószerkesztők: Kalló-Nagy Kamilla és Szabó Csongor adásra készen

Tájékoztató az előkészítőbe való beiratásról

Tájékoztatót szervezett a Petőfi Sándor Elméleti Líceum a leendő előkészítő osztályos gyermekek szüleinek a beiratkozásról, az előkészítő osztályokban használt tanítási módszerekről. A múzeum épületében tartott gyűlésre igen sok érdeklődő érkezett, akiket elsőként Püsök Juliánna tanítónő köszöntött, majd Szabó Csilla igazgató és Olimpia Gherman aligazgató beszédeikben az iskola-gyermekszülő hármasság kapcsolat fontosságát hangsúlyozták. A tájékoztató gyűlésen jelen voltak a leendő és jelenlegi előkészítő osztályok pedagógusai. Kovács Judit és Erdei Noémi tanítónők röviden bemutatták az osztályuk által követett napirendet, melyet step by step-osztály lévén ők öt éven át követnek a tanítványokkal. Monica Miclea és Püsök Juliánna tanítónők is ejtettek néhány szót az előkészítő osztályokban zajló tevékenységeikről, annak játékos tanítási módszereiről.

A Petőfi Sándor Elméleti Líceum titkárságán február 29. és március 18. között várják a szülőket, hogy beírassák gyermekeiket a tervezett

öt előkészítő osztályba, melyek közül négy hagyományos rendszerű (három magyar és egy román tan nyelvű), egy pedig magyar tannyelvű step by step-rendszerű.

Beiratkozáshoz szükséges iratok:

- borítékos irattartó;
- típuskérvény;
- a gyermek születési bizonyítványa (fénymásolat és eredeti);
- szülők személyazonossági igazolványa (fénymásolat és eredeti);
- orvosi igazolás, mely bizonyítja a gyermek iskolára való alkalmasságát.

S Helyezze el a 9×9 négyzetből álló nagy négyzetbe a számokat 1-től 9-ig úgy, hogy egy tetszőleges sorban, oszlopban és a kilenc 3×3-as négyzetben mindegyik szám csupán egyszer forduljon elő.

			3	4	7		8	
8			7		6	4		
	4	8				1	2	
	3	4	8					
1							4	
		6	9	1				
3	7			5	4			
	5	1	4					6
6	2	3	8					

4			9	7	3			
7	4			6	8			
			5	7	9	4		
	5	7	4					
6							7	
			3	2	6			
3	8		5	4				
5	9			1	7			
6	1		7				3	

Székelyhid és környéke havilapja.
 Kiadja és ingyenesen terjeszti az Ér Hangja Egyesület.
Felelős kiadó: Béres Csaba
Nyomás: Europrint Kft., Nagyvárad

Főszerkesztő: D. Mészáros Elek • **Lapszerkesztő:** Fekete Katalin
Munkatársak: Béres Angéla, Bíró Orsolya, Forró Emese, Juhász György, Kóvári Emese, Kóvári Krisztián, Tiponut Tibor
Arculat és tördelés: Ferencz Csaba-Levente
Szerkesztőség elérhetősége:
 417435 Săcueni piața Libertății nr. 1
 e-mail: erbangja1@gmail.com, honlap: www.erbangja.ro

A kiadvány megjelenését támogatta:
 Székelyhid Város Polgármesteri Hivatala

